

Corona in the Countryside II

Now that death creeps round
and I'm peeled down
to a worn-out sweat suit,
down to lumps of cookie
crumbs
and afterwards the striped
toothpaste
that bursts from the tube

now that on mute
one may hear the wheat
growing,
pecans pushing into their
shells
and an unseen leaf that also
for me
lies still upon the ground

now that they've told us to sit
at home
I prefer to squeeze inside the
"s"
of shelter-in-place,
even just inside a preposition
or the two falling tears
of a single quotation mark

as someone, in his dream,
soaps me in the bath with a
blue sponge
and the blossoming of citrus
fruit
is the indifferent smell-track
to the whole scene,
I do as Rilke said:
I let beauty and terror happen
to me
without thinking it's final.

Tr. Lisa Katz

Corona im Dorf II.

Jetzt, da der Tod
umherschleicht
Und ich geschält bin
Bis auf mein zerfetztes
Training,
Bis zum Kauen der Waffeln
nach dem
Die Doppelstreifige
Zahnpaste
Mich aus der Tube überfällt

Jetzt im Mute-Modus in dem
Man das Wachsen des
Weizens hören kann,
die Pekan-Nüsse sich gegen
die Schale drückend
und ein unsichtbares Blatt,
das auch bei mir
still auf dem Boden liegt
jetzt, als es hiess bleibt zu
Hause;

Und ich es vorziehe mich in
das 'P' der Sperre hinein zu
drängen
sogar in Präfixe
oder in die zwei fließenden
Tränen
der Nutzlosigkeit, jetzt

da jemand in seinem Traum
Mich im Bad mit einem
blauen Schwamm einseift
Und die Orangenblüte ist das
gleichgültige Geruchsband
Der ganzen Szene,
Ich tue was Rilke sagte:
Lasse mir Schönheit und
Schrecken geschehen,
Ohne zu denken: alles wird
enden.

Tr. Udi Lev

קורונה בכפר

עכשיו כְּשֶׁהַמָּוֶת זֹחֵל סְבִיב
וְאֲנִי מְקֻלָּפֶת עַד לְטָרְנוּיִג
הַכִּי מֵהוּיָה שְׁלִי,
עַד לְעִיסַת הַנּוֹפְלוֹת שְׁאֵחֲרִיהָ
מִשְׁחַת שְׁנַיִם דוּ-פֶסֶיט
מִתְפָּרֶצֶת עָלַי מֵהַשְּׂפוֹפֶרֶת
עכשיו ב־Mute שָׁבוּ אֶפְשָׁר
לְשִׁמֵּעַ אֶת הַחֹשֶׁה צוֹמַחַת,
אֶת אֲגוּזֵי הַפֶּקֶן נִלְחָצִים אֶל קִלְפֹתָם
וְעָלָה לֹא נִרְאָה שְׁגָם אֶצְלִי
שׁוֹכֵב דוֹמָם לְאֶרֶז,

אֲנִי מֵעֲדִיפָה לְהִדְחֵס לְתוֹךְ הַסֵּמָ"ךְ
שֶׁל הַסֵּגֶר,
אֶפְלוּ לְתוֹךְ מְלִיּוֹת
אוֹ לְשִׁמֵּי הַדְּמָעוֹת הַנוֹטְפוֹת
שֶׁל הַשָּׁנָא,

עכשיו כְּשֶׁפְּרִיסַת הַהֲדָרִים הִיא
הַפְּסָרִיחַ הָאֵדִישׁ לְכָל זֶה,
אֲנִי עוֹשֶׂה מֵהָ שְׁרִילְקָה אוֹמֵר:
נוֹתְנָת לִיפִי וְלְאֵימָה לְקִרוֹת לִי
בְּלִי לְחֹשֶׁב שְׁזָה סוֹפִי.

Agi Mishol